

blikket end den almennyttige sektor. Det er man måske ikke klar over, men sådan er det.

Med hensyn til kommunernes mulighed for at placere folk andre steder end i det almennyttige boligbyggeri har de faktisk mulighed for at købe anviseringsretten til op til hver fjerde lejlighed i private udlejningsboliger, og det endda for statens regning. Kommunerne har altså også nogle muligheder for at sprede placeringen af de boligsociale opgaver, og endda bedre muligheder end de havde tidligere.

(Kort bemærkning).

Pia Larsen (V):

Nu er der jo andre boligformer end almennyttige boliger og ejerboliger, og jeg synes ikke, vi skal ind i en skatteteknisk diskussion om rentefradragsret på ejerboliger osv. Men der er jo også det private udlejningsbyggeri, og jeg anerkender også – og jeg synes, det er en god idé – at kommunerne har mulighed for at lave aftaler med de private udlejere om anviseringsret til boligerne. Det er en frivillig aftale, og sådan synes Venstre fortsat at det skal være.

Lene Espersen (KF):

SF's beslutningsforslag er en genudsendelse fra sidste folketingssamling, og Det Konservative Folkeparti har bestemt ikke ændret mening siden sidst. Vi er dybt uenige i beslutningsforslaget.

SF vil helt ukritisk forøge det støttede boligbyggeri uanset perspektiverne og uanset almindelige økonomiske hensyn. Det Konservative Folkeparti synes naturligvis, det er en god idé at bygge gode, men også billige boliger, og på den måde hjælper man også de fleste. Vi synes også, vi skal løse de boligsociale problemer; men det almennyttige byggeri er jo ikke altid det billigste. Indimellem er det noget af det allerdyreste, der bliver bygget, og det endda på trods af, at det bliver støttet af skatteyderne. Derfor kan vi ikke engang være sikre på, at vi hjælper tilstrækkelig mange på den måde.

Efter konservativ opfattelse er det derfor ikke nødvendigt at opføre mere almennyttigt byggeri bare ud fra en mere eller mindre bevidstløs betragtning om, at det nu er det bedste. Kendsgerningen er jo også, at det mere er af nød end af lyst, at nogle bosætter sig i almennyttigt boligbyggeri. Vi mener tværtimod, at vi skal væk fra det boligdiktatur, SF her lægger op til, og i stedet drage vore offentligt finansierede

boliginvesteringer i retning af befolkningens eget ønske.

Man kunne også passende spørge SF, hvor pengene skal komme fra til dette julemandsprojekt, og om man nu er sikker på, at man har befolkningens mening og smag med sig, når man taler så varmt for denne særlige boligform.

Det Konservative Folkeparti kan på ingen måde støtte dette beslutningsforslag. Vi mener, at befolkningen skal have det frie valg mellem privat og almennyttigt lejeboligbyggeri, og derfor kan vi ikke støtte forslaget.

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Egentlig ville jeg have ventet, til jeg får muligheden til sidst, men det var fru Lene Espersen, der kaldte mig herop.

Jeg takker for karakteristikken af lovforslaget: At det er udtryk for bevidstløse betragtninger. Det er jo klart, at når man har med så højtuddannede folk at gøre, kan det være svært at ramme det rigtige niveau. Men når man samtidig siger, at folk bor i det almennyttige byggeri mere af nød end af lyst, er jeg nu ikke sikker på, at visdommen er så voldsom alligevel.

Det afgørende for SF er, at folk får en valgmulighed. Nogle foretrækker faktisk at bo i almennyttigt byggeri – uanset om de måske også havde råd til at bo i noget andet – fordi de foretrækker den boligform, f.eks. fordi de flytter meget og det derfor er besværligt hele tiden at købe hus. Nogle foretrækker faktisk at bo på den måde.

Men hvem er det egentlig, der er planøkonomer her? Hvem er det, der vil diktere folk noget, så de ikke har en valgmulighed og ikke kan bo, som de gerne vil? Er det ikke Venstre og De Konservative, som bedre ved, hvordan folk helst vil bo? Vores bidrag er jo, at vi skal give mulighed for, at folk får en reel valgmulighed, alt efter hvordan de helst vil bo.

Jeg synes også, fru Pia Larsen er højt oppe i skyerne, når hun siger, at forslaget er udtryk for planøkonomi. Det nærmer sig ingenlunde landbrugets planøkonomi. Det går såmænd alene ud på at give incitament til at sikre, at det bliver billigere for kommunerne at opfylde boligbehovet på ældreområdet og ungdomsområdet og for almindelige familier, der ønsker at bo almennyttigt. Er det planøkonomi at give folk et tilbud og give kommunerne et incitament til at komme i gang med at bygge? Er det udtryk for mistillid til kommunerne? Så kan jeg hilse og sige, at jeg